

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

УТОРАК 29. ЈУНА 1899.

Број 24.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог Нашег Министарског Савета, а на основу чл. 56 и 38 Устава, наредили смо и наређујемо што ће силу закона имати:

Чл. 1. Проглашује се ванредно стање у граду Београду и округу подунавском.

Чл. 2. Указ овај ступа у живот од дана Краљевог потписа.

Препоручујемо Нашем Министру унутрашњих дела да овај Указ обнародује, а свима министрима, у колико се кога тиче, да се о извршењу његовом стара, властима пак заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

28. Јуна 1899. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Заступник
председника Министарског Савета,
Министар финансија,

Вук. Ј. Петровић С. Р.

Заступник
министра спољних послова,
Министар
народне привреде,

С. М. Лозанић С. Р.

Министар финансија,
Вук. Ј. Петровић С. Р.

Министар
народне привреде,
С. М. Лозанић С. Р.

Министар
просвете и црквених послова,
Андра Ђорђевић С. Р.

Министар
унутрашњих дела,
Јевр. А. Андоновић С. Р.

Министар правде,
Б. Стефановић С. Р.

Министар грађевина,
ђенерал,

Јов. Атанацковић С. Р.

Министар војни
почасни ађутант Њ. В. Краља
ђенералштабни пуковник,

Драг. Вучковић С. Р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог Нашег Министарског Савета узимајући у обзир: да је указом Нашим од данашњег проглашено ванредно стање у граду Београду и у округу Подунавском,

На основу чл. 38. и 56. Устава, наредили смо и наређујемо што сљедује и што ће имати силу закона.

О ПРЕКОМ СУДУ

Чл. 1.

За суђење оних дела, која по овом закону долазе под преко суђење, саставиће се нарочити сул из три лица од судија првостепених или виших судова.

Преки суд радиће у месту где се одреди.

Чл. 2.

У делима, која по овом закону подлеже суђењу прекога суда, истражне и исељдне власти не морају се придржавати прописа у законнику о поступку судском у кривичним делима, а на име: §§ 28, 58, 71, 73, 81, 86, 109, 110, 130 под б. 131, 131 под б. 131 под в. 141, 145, 146 и 153.

Чл. 3.

При извињању дела, која долазе под преко суђење, исељдна ће власт, где је год могуће, све усмено саслушавати и извидити, па укратко на протоколу назначити казнимо дело, или ухваћеног кривца саучесника, сведока, вештака и све што је о томе нашла за доказ, па ће послати одмах преком суду заједно са кривцима.

Исто тако и нађена код кривца или иначе где оруђа и друге доказне знаке за извршење дела, исељдне ће власти такође послати суду ако је могуће; иначе учиниће што је потребно да се оне сачувају, како се неби уништиле или поквариле.

Чл. 4.

Исељење и пресуђење код преког суда неће се задржавати због грађанског питања.

На истраживање саучесника и подбача нарочито ће се пазити. И суђење и извршење казни над ухваћеним кривцем може се зауставити кад се основано покаже,

да ће се тим начином пронаћи главни злочинци и осведочити њихова дела.

Чл. 5.

У преком суду судиће три судије, који се на предлог Министра правде Краљевим указом за то одреде.

У случају да је који судија спречен да учествује у суђењу, може се Указом Краљевим на предлог Министра правде одредити други који судија, да спреченог судију заступа и то само за послове прекога суђења.

Исто тако у цели бржег и тачнијег исељења одредиће се на исти начин лица и из других нижих или виших судова.

Чл. 6.

Преки је суд надлежан за суђење ових злочинства и преступљења:

1. против отачаства, владоца и устава (глава девета казног законика)

2. против закона, власти и јавног поретка (глава десета)

3. општа опасна злочинства и преступљења (глава тридесет прва).

Чл. 7.

Преки суд изрицаће оне казне, које су казним закоником за која дела прописане.

Чл. 8.

Под суђење преког суда долазе она лица, која су какво од казаних, у чл. 6. овог закона казњених дела учинила у оном месту, за које се овим законом проглашује преки суд, ма да би се она ухватила у другом месту, за које не постоји преки суд.

Исто тако суђењу преког суда подлеже и она лица (чл. 4), која су, као саучасници учинили какво од казаних дела (чл. 6. овог закона) у месту за које не постоји преки суд.

Чл. 9.

Ако би који, поред казаних у чл. 6. дела учинио још какво казнимо дело, које не подлежи суђењу преког суда, то ће преки суд, као такови, судити само онда, ако од учињених казњених дела оно, које је највеће, потпада под суђење преког суда, иначе ће судити редовно.

Чл. 10.

Преки суд како прими дело предаће одмах исељујућем судији, као државном тужиоцу, који ако нађе да је у предатом

му делу тужба оптужујуће власти у основу добра, неће сам другу састављати, него ће одмах исту усвојити са свим или са нужном изменом и допуном. А ако нађе да тужба није у основу добра, онда ће исту одмах сам начинити и суду предати.

Чл. 11.

Преки суд, како прими тужбу државног тужиоца, одмах ће решити, да ли има места да се оптужени под суд стави, па ако нађе да има, саопштиће то решење оптуженоме и наредити, да се одмах претрес предузме. А ако реши, да нема места стављању оптуженога под суд, саопштиће то решење оптуженоме и државном тужиоцу, који ће у таквом случају свагда изјавити жалбу Касационом суду.

Чл. 12.

По изјављеној жалби, дужан је суд најдаље за три дана поднети дело Касационом суду.

Чл. 13.

Касациони суд (чл. 11) дужан је предходно и најбрже примљено дело ресматрати решити и преком суду послати.

Чл. 14.

Предузети претрес и суђење неће се прекидати, осим ако би потреба била да се други претрес одреди. Но на други претрес неће се позивати сведоци и вештаци, који су саслушавани на ранијем претресу, осим ако би се то нарочито за потребно нашло.

Чл. 15.

Судије преког суда судиће и пресуду изрицати по својој савести и убеђењу, које су подрпели из укупног извиђаја и прибраних доказа.

У пресуди дужни су свагда изложити разлоге, на којима своје мишљење оснивају.

Чл. 16.

Пресуде преког суда не подлеже никаквом даљем расматрању, него се одмах, најдаље за 24 сахата шаљу на извршење полицијској власти, која је дужна такове најбрже извршити и то смртну казну онде где за сходно нађе.

Чл. 17.

Преки суд, а тако исто и Касациони суд, у делима преког суђења радиће и ван прописаних часова па и у празничне дане кад је потреба.

Чл. 18.

Судије преког суда нису дужне придржавати се наређења чл. 49. 50 и 187 крив. поступка.

Чл. 19.

Решење преког суда којим се оптужени ставља у притвор, одмах је извршно.

Чл. 20.

За све, што овим законом није другачије наређено о делима, која суди преки суд, вреде наређења у кривичном поступку и устројству првостепених судова и Касационог суда.

Чл. 21.

По овом закону судиће се и она дела из чл. 6. овог закона, која су се догодила пре, него је овај закон почео важити, ако се у времену овог закона затеку несвршена.

Чл. 22.

Овај закон ступа у живот од данас, кад се Краљевим Указом проглашује ванредно стање за град Београд и округ подунавски, и важиће до дана кад се Краљевим Указом прогласи да је престало ванредно стање.

Препоручујемо нашем Министру правде да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима, у колико се кога тиче,

да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

28. јуна 1899. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Заступник
председника Министарског Савета
Министар финансија,

Вук. Ј. Петровић С. Р.

Заступник
министра спољних послова,
Министар
народне привреде,

С. М. Лозанић С. Р.

Министар финансија,
Вук. Ј. Петровић С. Р.

Министар

народне привреде,

С. М. Лозанић С. Р.

Министар

просвете и црквених послова,

Андра Ђорђевић С. Р.

Министар

унутрашњих дела,

Јевр. А. Андоновић С. Р.

Министар правде,

Ђ. Стефановић С. Р.

Министар грађевина,

ђенерал,

Јов. Атанацковић С. Р.

Министар војни,

почасни ађутант Њ. В. Краља

ђенералштабни пуковник,

Драг. Вучковић С. Р.

СРПСКА ПРЕСТОНИЦА

поводом атентата на Његово Величанство Краља
Милана, Команданта Активне Војске

На говор г. Михаила Павловића, овд. трг. којим је у име грађана престоничких поздравио Његово Величанство Краља Милана, приликом ношења бакљаде, на дан 25. Јуна о. г., и који је одштампан у прошлом броју ових новина, *Његово Величанство Краљ Милан* благоизволео је изговорити ову беседу:

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

е) Забрањује се увоз вина;

ж) За увоз уља, лоја, соли, сира, пастрме, марве, чохе (sclavina), раше, плаћају Анкоњани 25 малих динара на 1.000 ливара тежине;

з) За увоз мануфактурних израђевина и робља Анкоњани плаћају колики и Дубровчани;

и) На товарима који се продају по тежини плаћа се од мерења 25 грошића („25 picoli per lo peso“);

ј) За транзит у српске и арбанашке земље Анкоњани плаћају 1 дубровачки грош од товара;

к) За транзит гвожђа и вуне 3 гроша од хиљаде (3⁰⁰⁰, migliaio);

л) Ако се анконски брод склони у дубровачко пристаниште од непогоде, корсара

или због повреде, то он не плаћа ништа за стајање;

љ) Анкоњани који броде на дубровачким бродовима ослобађају се од царине, само ако ти бродови нису натоварени сољу или другим животним намирницама;

м) На сукну и другим вуненим израђевинама Анкоњани плаћају колико и други странци; за транзит тих ствари они не плаћају ништа.¹⁾

Рок уговору од 1397. г. беше истекао 1426. г., али је тај уговор обновљен тек 1440 г. 15. Маја са изменом: Да Дубровчани у Анкони плаћају на име царине 2³/₈ златних дуката од сваке стотине ad valorem сем злата, сребра, бисера и драгог камења; кријумчари да се казне са 25% вредности укријумчарене робе; казна ће бити за раскид овог уговора 1.000 дуката.²⁾ — Овај обновљени трговински уговор од 1440. г., потврђен од обостраних делегата, би изрезан на мермерној плочи и стављен на углед грађанству.³⁾ Он је доцније допуњаван појединим декларацијама, капитуларима и измењиван новим тарифама. Тако, на пр., 1518. г. било је утврђено, да

¹⁾ Макуш. Памят. с. 52—53. — Rad к. XV. стр. 25—27, 57—59.

²⁾ Јб. с. 55—56., 124—126. — Јб. с. 41—42. — Уп. Mon. Spect. v. XXI. с. 121—122.; v. XXV. с. 229. —

³⁾ Макуш. Памят. 56.

Дубровчани плаћају царине онолико, колико и Флорентинци, Которци и турски поданици.¹⁾

Трговински односи између Дубровника и Анконе били су знаменити све до Великог Земљотреса 1667 г. Те године односи постају безначајнима, и у Анконској архиви не постоје какви документи о односима између Дубровника и Анконе после те године.²⁾

24. Дубровник је имао односа и са Флоренцијом. По документима Флорентинске архиве Дубровник је ступио у односе са Флоренцијом на раздобљу 1326. и 1327. год.; али В. Макушев је претпоставио, да почетак тих односа ваља ставити у назад за читав век и по: Дубровчани су вероватно, ступили у односе са Флоренцијом 1169. г., када закључише трговински уговор с Пизом.³⁾

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

¹⁾ Јб. с. 56—57., 126—139.

²⁾ Јб. с. 57—58.

³⁾ Макуш. Памят. с. 404, 430... „трудно преположити, чтобы дубровницкіе купцы, посещавшіе Пизу не заходили въ соседнюю Флоренцію, если уже не въ концѣ XII, то въ XIII. вѣкѣ, когда флорентинская община была государствомъ не только благоустроеннымъ, но и просвѣщеннымъ.“

Са узвишеним дозвољењем Врховнога Команданта Краља и Господара Мога, Ја благодарим, свакада Обреновићима верном грађанству београдском, на овом новом доказу оне тесне везе, која постоји између престонице Београда и Дома Обреновића.

Као Отац, срдечно благодарим дичном београдском грађанству на том доказу верности и оданости према узвишеној личности Господара и Краља нашег љубљеног Александра Првог.

Благодарим на доказима пријатељства и на симпатијама од стране Београђана према Мојој личности.

Онога часа, кад сам се решио, сљедовати Високом позиву и заповести Мог узвишеног Врховног Команданта и Краља, а љубљеног Сина, Ја сам био решен и очекивао сам овакве појаве, као што је била јучерања појава; онога часа, када сам примио дужност Команданта Активне Војске по Високом поверењу Господара и Краља Ја сам знао да сам као Командант Војске први изложен онаквим појавама као што је била јучерања појава. Али сам се у исто време решио, да их очекујем и с преда и с леђа, као што је јуче било. У томе вршим не само Моју дужност Оца, не само Моју дужност Обреновића, не само Моју дужност официра и војника српског, него и Моју Српску дужност.

Уважени београдски грађанин г. Мијајло Павловић у почетку свога говора нагласио је оне многе прилике, кад је верни београдски народ својим владоцима са овог истог места давао тако светле доказе његове верности и оданости. Са тога истог места и Ја сам имао више прилика да говорим верном београдском грађанству, и свакада кад год сте Моју реч са балкона Српскога Двора чули, ви сте могли свакада само једно чути и видети, а то је, да су све Моје радње и намере намењене биле служби Отацбини, а сада и служби Мога Краља и Врховног Команданта.

Онога дана када је примио Престо и кад сте Га 22. фебруара 1889 год. са овога истог места поздравили тако бурно и одушевљено, ви сте Му свечано задали реч верности и оданости, и ту реч ви сте свакад одржали, верни и честити Београђани!

Кад сам вам год говорио са овога места, или мало даље неколико корака, са балкона старог Двора, ви сте Ме свакад могли чути у том правцу, да мислим и осећам као Обреновић и као Србин, да су и династија Обреновића и народ србијански у овом веку доста заједнички учинили за своју слободу, за своју самосталност, за своју величину, за своју славу и за своје развиће као народне државе, те да имају права свакад захтевати с поносом, да могу о себи прво мислити и о себи као Срби се бринути. То је била моја политика као владоца. Можда сам се у тој политици и нашао у опреци са извесним људима или елементима.

Данас као Командант Активне Војске, имајући да се старам тачно о Својој војничкој дужности, Ја ћу ту дужност увек вршити неустрашимо и готов бити свакад заједно са свим Мојим друговима умрети и живети за Краља Србије, за нашег љубљеног Врховног Команданта Краља Александра Првог.

Убилачке руке, које покушавају атентат против Моје личности, варају се у својим рачунима. Није Краљ Милан једини који може у Србији да држи ред и да држи народ који је веран Краљу и Отац-

бини; јер онда кад треба вршити атентат против Његовог Оца, онда се не налази србијанска рука, него туђа рука да врши атентат против Краља Милана.

Поред мене као Команданта Активне војске стоји једна гомила српских официра и редова, који су свакад готови за Краља и Отацбину живети и умрети.

Падне ли Краљ Милан, заступиће га генерал тај и тај а падне ли тај генерал заступиће га други, па тако редом: сви смо готови за Краља и Отацбину, за славу Александра Првог да живимо и да умремо.

У јучерањем догађају то се је показало светло. Мој ађутант потпуковник Никола Лукић рањен је у одбрани свога Команданта Активне Војске; други официри који су се затекли ту, такође су Ми помогли онако како су требали и како сам Ја од њих захтевао. И Ја пред Београђанима изјављујем Моју дубоку захвалност официрима српске војске, којом имам част командовати. Али у исто време изјављујем београдском грађанству Моју дубоку захвалност, што Ме је јуче онако поздравило и показало своје симпатије кад Ме је окружавало на месту атентата, што вечерас оволико многобројно сакупљено доказује Мени толико пријатељство и симпатије, на чему вам срдечно хвала!

Хвала вам, Београђани! Ја сам уверен, да и ви, који сте свакад верни и одани били Краљу и Династији Обреновића, да и ви дишете оним истим духом, којим дише и верна војска, и да ћете се здружити са Мном, кад вас позовем да одамо осећаје наше оданости и верности, Првом Београђанину, Који је рођен у Београду, Александру Првом.

После овога *Њег. Величанство Краљ и Господар* благоволео је милостиво упутити на своје верне Београђане ове високе речи:

Као први ваш суграђанин, Ја вам благодарим од свег срца на љубави и оданости, којом се придружујете Мојој радости за спас Мојега Оца, Кога је једна злочиначка рука хтела јуче да убије. Ја вам благодарим на томе што сте од првога тренутка дали доказа своје љубави, својега одушевљења и своје симпатије према Ономе, Који је 20 година био ваш владаоца, према Ономе, са Којим сте толико много важних и судбоносних тренутака за нашу драгу Отацбину преживели; Који је ову земљу оснажио и проширио, Који је овој земљи дао тип једне модерне европске државе.

Од првога дана 1868. године када је Мој Узвишени Отац дошао к вама, када је постао Кнез Србије, па 10. августа 1872. године када је примио владу, онога дана кад сте се радовали Моме рођењу, када се је Он борио за независност и проширење Србије, да не спомињем толике многе и важне прилике — ви сте уз Њега стајали и верни Му били исто тако као што сте данас и Мени. Када сам се Ја обратио Моме Узвишеноме Оцу, када сам Га молио да поред мене буде Командант Моје Активне Војске, да буде Командант једнога дела народа, чији је задатак да буде одбрана и снага Србије, тога дана ви сте се, Београђани, са Мном заједно обрадовали, онако исто као што сам се и Ја, као Син, обрадовао.

Једна злочиначка рука, која је била наоружана од оних људи, који су увек

сматрали и чија је свакада била тежња, да сметају Србију са правилнога развитка; од оних људи који сматрају, да им је Краљ Милан кост у грлу, за то, што Он хоће да Србија буде снажна, јака и напредна; ти људи у њиховоме рђавоме плану нису успели; једна је виша сила спречила да се њихов злочин изврши.

Мој Узвишени Отац казао вам је, да је готов, као војник, да погине, али Ја, као ваш Краљ и Врховни Командант, уверен сам да Бог то неће и не може дати, јер је Краљ Милан потребан Своме Сину и Србији.

Ја вам, Београђани, благодарим од свег срца на овоме доказу ваше љубави према Творцу данашње Српске Краљевине. Ја у томе видим један нов доказ оне љубави српскога народа, коју су Београђани у свима приликама показивали Обреновићима од првога дана повратка Кнеза Милоша Великога 1858. године, па за све време Наше владавине.

За нас све овај догађај треба да буде поука, да треба сви заједно да стојите уз Мене, да сви заједно радимо, да наша Отацбина буде онако јака, снажна и напредна као што ми сви то желимо.

Једна је утешна појава за то што ниједна рука из Србије није могла да се дигне противу Творца Српске Краљевине; то треба да вам буде један нов знак да сви Срби, који су овде рођени, треба да буду чврсто око Мене и Дома Обреновића, да својом снагом учинимо да Србија буде снажна и јака.

Ја вам, Београђани, благодарим! Ја сам уверен, да ћете се ви придружити моме узвику, као Првога Београђанина: Да живи Командант Активне Војске! (Живео! Живео! Живео!) да живе моји мили суграђани, да живе ваздашњи пријатељи Дома Обреновића, да живе Београђани!

Јуче у 11. часова пре подне имали су част бити примљени у аудијенцију од Њихових Величанстава Краља Александра и Краља Милана — председник Београдске општине г. Н. Д. Стевановић, чланови суда и сви одборници општински, којом су приликом изјавили Краљу Господару своју непоколебиву љубав, оданост и верност, а и Њему и Команданту Активне Војске своје гнушање и осуду злочиначког догађаја од 24. Јуна ове г. и искрену радост за срећно спасење живота Његовог Величанства Краља Милана.

Поздравну реч председника општине, коју је овом приликом изговорно, донећемо у броју за овим.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

СВЕЧАНИ САСТАНАК

15. Јуна 1889. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г. г. Стев. Пивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Стојан Пајкић, Богоје Јовановић, Трајко Стојковић, Милов. Миленковић, Н. И. Стаменковић, Васа Николић, К. П. Михајловић, Мих. Јовановић, С. Јосифовић, Мијајло Миловановић, Борђе Н. Соколоваћ, Голуб С. Јањић, Дамјан Стојковић, М. Ј. Вожић, Милан Арсенијевић, Милта Петровић.

I

Председник општине отворио је данашњу свечану седницу кратким говором, у којем је изложио значај данашњег дана и саопштио је решење одбора општинског од 15. Јуна 1889. г. којим је установљено награђивање изражених задатака из српске историје.

Затим је прочитан извештај академијскога савета Велике Школе АБР. 4487, из којег се

види, да је академијски савет расписао овај задатак из Српске Историје: Историја Срема; Да је Савезу на оцену поднет само један рад о овоме задатку, који није довршен због оправданих разлога, и да је академијски савет по прегледу овога рада, који је, у колико је изражен, добар препоручио исти за награду но с тим, да се награда изда писцу Михаилу Ј. Миладиновићу, фил. IV год., онда, кад доврши задатак и за штампу га спреми.

По саслушању свега овога, одбор је решио, да се Михаилу Ј. Миладиновић, фил. IV године награди видовданском наградом од четири стотине динара за његов рад: Историја Срема, и да му се ова награда изда, кад преда општини довршену и за штампу спремљену ову расправу, која ће се по том објавити у општинским новинама и општампати у засебној књизи. Трошак за општампавање да се исплати из партије за непредвиђене потребе.

РЕДОВНИ САСТАНАК

17. јуна 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г. г. Ст. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Мих. Јовановић; Петар И. Јовановић; Ђорђе Н. Соколовић; Голуб С. Јанић; Дамјан Стојковић; Јанаћ М. Јанковић; Ђурић; М. Ј. Божић; И. Коалић; Стојан Пајкић; Н. Спасић; Милов. Миленковић; Трифун Ђорђевић; Мита Петровић; К. П. Михаиловић; Ј. Алкалај.

I

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 10. и 15. јуна о. г. и учињене су ове измене и допуне:

у решењу КНБр. 388, да ће се улица краља Дечанског услед проширења јако приближити Краљ Милановој;

у решењу КНБр. 389, да ће се награда за видовдански темат издати писцу, кад референт г. Љуб. Ковачевић проф. Вел. Школе овери рад.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 4403, 4387, 4402, 4381, 4404, 4427, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио,

да је Савка Вучковић удова, доброг владања и доброг имовног стања; да је Алекса Годоровић адвокат доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Михаилу С. Ђорић кувар, Видан Станковић лађар, Никола Гајић браварски раденик, Љубица жена Максима Максимовића надничара, Милан — Франц — Ансић тишлер и Ђорђе Видојевић лимар.

III

По прочитању молбе Милке М. Белешевић оvd. удове СТБр. 1529, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. јуна о. г. АБр. 4450, одредио цену лебу за другу половину о. м. од 25 пара дин. по килограму, пошто је цена жити била за прошли 15 дана преко 16 динара.

Одбор је примио к знању

ово решење суда општинског.

V

Председник износи одбору на решење извештај општинског правозаступника о потраживању Браће Пурића од општине и о потраживању њеном од истих.

По прочитању тог извештаја са предлогом АБр. 4228, одбор је решио,

да се ствар о општинском потраживању од Браће Пурића на име дућанске кирије и њихово потраживање од општине за лиферовану зоб и сено расправи по овоме предлогу општинског правозаступника, који се у свему усваја.

VI

По прочитању извештаја одборске комисије о прегледаној згради где су телалнице, да ли се иста може употребити за канцеларије одбор је решио,

усваја се овај извештај са одвојеним мњењем, и да се према томе приступи грађењу нове зграде за смештај водоводног, грађевинског и пореског одељења. Да се плачеви општински код Пролећа и Текије сниме и поднесе одбору предлог, на којем од ова два плаца, да се ова грађевина подигне.

VII

Председник извештава одбор, да је Управа вар. Београда учинила извесне примедбе на решење одбора односно класификације улица.

По прочитању тих примедба АБр. 4445, одбор је решио,

све примедбе у овом акту наведене односно класификације улица усвајају се сем оне, која се односи на грађење зграда по типу вила у рејонским улицама. Да се односно ове примедбе умоли Управа вароши за објашњење које улице она сматра за рејонске па да се то објашњење поднесе одбору ради накнадног решења.

VIII

По прочитању извештаја општинског правозаступника АБр. 4407 о наплати дућанске кирије од Хајима Б. Аврама, одбор је решио,

да се овај извештај у свему усвоји и да се према томе ово примање општинско од Хајима Б. Аврама сматра за пропало и да се по књигама расходује, а да се извиди ко је од општинских органа крив, што ова кирија није на време наплаћена па да се од њега тражи накнада.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г. Др. Лаза Пачу, поклатио је санитарском одељењу ове општине „Archiv für Hygiene“, који издају Fürster, Hofmann и Pettenkofer, и то: од 1883. до 1891. год., у 45 свезака свега.

Суд општине београдске изјављује овим своју захвалност дародавцу на овом родољубивом поклону.

Од суда општине београдске 24. јуна 1899. год. ЛБр. 1092. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда овим опомиње све оvd. предузимаче и тесаче, да у будуће несмеју без нарочитог Судског одобрења, на општинским земљиштима како у вароши тако и у околини варошкој, истоваривати разне грађевинске материјале и јапију и ову тесати.

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштем за неко извесно

време послужи, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозволу.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

На основу одобрења Господина Министра Гародне Привреде од 10 тек. мца. ПБр. 3111 држаће се у варошици Крупњу, као сваке тако и ове године тродневни марвени панађур у дане 27, 28 и 29 Јула ове год., на коме ће се поред стоке продавати и сви ово земаљски производи а од страни само они који су законом дозвољени.

Од Суда општине Крупањске 17 Јуна 1899 год. № 1311 у Крупњу.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат . . . 0.40 динара
- б) за чишћење димњака простог . . . 0.20 "
- в) " " " на два спрата 0.40 "
- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0.40 "
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0.40 "
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама 1.— "
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више . . . 0.40 "
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра 0.20 "
- з) за испаливање димњака 1.50 "
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла 0.20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити општампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.